

Клуб „Здравец“ - отново първи отличен

Въпреки че нямаше състезателен характер, прегледът на групите за гимнастика от Асоциацията „Спорт за всички“, имаше компетентно жури, което, анализирайки проявите на гимнастическите отбори, похвали и

отличи балчишкия Клуб „Здравец“ – заради трудните елементи със спортните уреди и умелото им използване за здравословна превантивна цел срещу остеопороза и други заболявания, характерни за възрастните

хора, за масовост и т.н. Вили Минкова, член на журито от София, заяви: „Това е единствената прогресивна група, само тук виждаме развитие. Те /балчишкий-ки/ са уникални.“

Това се случи на 6 юни в град Шумен, където в спортната зала „Младост“ от 11.00 ч се проведе поредния преглед на групите „Спорт за всички“. Участваха 18 групи с повече от 450 спортисти от София,

Враца, Плевен, Шумен, Разград, Русе, Г.Оряховица, Каспичан, Свищов, Попово, Варна, Балчик.

Балчишките спортисти с ръководител Д.Малева, заедно с краневските си колежки, 42 на брой, се представиха с ново съчетание: група с бухалки, отговорник Петра Адамска; група с плажни топки с отговорник Адвие Исмаилова; група без уреди с отговорник Стефка Бончева; група от Кранево със столчета и отговорник Иванка Игнатова. Клуб „Здравец“ не изневери на спортните си синьо-бели костюми с моряшки фланелки и моряшки ленти на главите, както и на любимата си песен „Балчишки момичета“ по музика на Валентин Шалтев. Не промени и стила на играта си, което предизвика одобрението на журито и възхищението на публиката в зала-

та, заради спортния характер на съчетанието си /повечето от другите отбори самоцелно акцентираха върху външния вид и ефектни аксесоари/, заради гимнастиката и движението.

Прегледът в Шумен премина като красив спортен спектакъл. Телевизионните зрители можеше да видят части от него в репортажите по bTV и БНТ. Вечерта преди прегледа, на 5 юни, шуменската група „Мадарски конник“ /позната от участието си в „България търси талант“/ отбеляза 5-годишен юбилей с богат видеоматериал. На тържествената вечеря в ресторант „Шумен“ домакините бяха поздравени от гостите. И тук най-активна и специално подготвена се оказа балчишката група – Димка Малева с емоционално слово, цветя и подаръци; Пенка Димитрова с по-

здравително есе и стихотворение; Донка Йорданова и Адвие Исмаилова с „Песен за Балчик“; Елена Казакова с активно участие в цялата организация на пътуването; Пенка Велчева с подгряващото си спортно поведение, заразяващо с настроение всички и на дансинга.

„Стоп на стареенето, активен живот на хората в Третата възраст, толерантност между поколенията“ – под такова мото премина Прегледът на групите от северна България в Асоциацията „Спорт за всички“. Спортването, движението укрепват не само здравето, те са мощен емоционален стимул. Затова не е случайно, че членовете на Клуб „Здравец“, голяма част от които са и членове на клуб „Хиант“ – хора с увреждания, се включват активно в обществен живот на нашия град.

Мария АНДРЕЕВА

Запазване и възстановяване на дъбовите хабитати по Черноморието

Нищо не може да спре ентузиазма на Държавно ловно стопанство Балчик, в лицето на инж. Радослав Радев и инж.Калинка Тодорова като бенефициент по проекта „Опазване и възстановяване на приоритетни дъбови местообитания по крайбрежието на Черно море“. В един, макар и дъждовен ден в края на месец май, учителят Валентин Сивов от ОУ „В.Левски“ с Соколово доведе в разсадника край селото 12 деца на възраст от 9-14 години, които искаха да научат повече за гората. За тях това беше един чудесен пикник – с разходка с джип, модерна закуска с джоб, минерална вода и чай от естествените билки на го-

рата около разсадника. Домакините се бяха постарали не само да посрещнат добре децата, но и да им разкажат чрез беседа много за последния тригодишен проект с финансов инструмент „LIVE+“, осигуряващ финансови средства за проекта на стойност 681 831 евро. Всичко това е, за да се възстановят дъбови гори чрез засаждане на над 400 000 фиданки и най-вече чрез засаждане на 10 000 кг жълди. Ученици от СОУ „Хр.Ботев“ вече участваха през миналата есен в акция за събиране на репродуктивен материал /жълди/ и видяха колко трудно се събират, а да не говорим колко е бавна вегетацията на дъба.

За 5 години израства с не повече от 10 см.

Гората бавно се възстановява, се убедиха соколовските деца, а колко бързо се погубва, особено когато има незаконна сеч. Чрез този проект се очаква да се възстановят приоритетно 1 150 дка, които ще дадат защита и подслон на местните диви животни. В района на р.Батова ще се изгради 12 км.ограда, която ще даде защита и подслон на местните диви животни.

Няма човек, който да не е убеден, че горите са бели дробове на човечеството, но въпросът е дали човекът е активен в опазването и възстановяването им.

Маруся КОСТОВА

Новозасаден млад пояс крас с. Соколово, община Балчик

Алея на безсмъртието

Всеки народ има свои национални светини. Никога буренът на забвението не расте по тях, защото те са добили блясък от кръвта на загиналите герои, напоени са със сълзите на майките и невестите, станали са легенда за мъжество и храброст на най-достойните между достойните. Една от националните ни светини е Алеята на безсмъртието, започваща от Козлодуй до Камарата и Околчица. Единствен по рода си у нас паметник от 120 км., алея, маркирана с два реда дървета, 68 каменни знака и 6 възпоменателни паметника.

Тя е паметник на човешкото величие, сътворено от Ботев и 200-та му момци. Всяка година хиляди родолюбци минават по нея – пътя на Ботевата чета. Националният поход за почва на 27 май от Козлодуй и свършва на 2 юни на Околчица. През 7-дневния поход се води съревнование и състезания между участващите групи деца, средношколци, туристи, воени и работници.

През 1962 г. колективът на Авто-мото клуба при ДОСО реши да участва в Националния поход „По стъпките на Ботевата чета“ с 30 донаторници, които подготвихме като шофьори за войската. Бях определен за ръководител на групата. За подготовката на младежите се възползвах от опита на стари войни от т.нар. царски военносслужещи, добит по време на военни маневри, които провеждаха всяка година.

От Варна за Русе пътувахме с влак през но-

щта, от Русе с кораб по реката Дунав и рано сутринта корабът спря в Козлодуй. Козлодуйският бряг! Едно малко светено кътче земя. Ветровете спрели своя топъл дъх в зелените гриви на житата, тихо нашепват за онези 200 Ботеви храбреци, чийто недостижим подвиг става ореол на цяла една епоха.

Балчишката група беше най-малобройна – 31 души. Още от първия ден поведохме по точки в съревнованието и така беше до края, а в излизания всеки ден бюлетин първата страница беше с хвалби за балчишката група. В селата, през които минавахме, ни посрещаша с духовна музика и плакати. По целия маршрут играехме хора и ръченици. Много често помагахме на изостанали походници. Помогнахме и на ученичка, получила бъбречна криза.

Нашето имущество се извозваше с двете учебни коли – молотавки, с инструкторите Христо Павлов-Шопа и Борис Ставрев – Бортухата. В едно от участи-

ята ни в похода бяха и Кръстьо Кръстев, Йордан Ялнъзов, председател на ДОСО, Бай Гатъ, Велико Пенев.

През 1962 г. спечелихме преходното знаме на ЦС на БТС, което ГК на БКП ни застави да дадем на Добрич. Поради тази причина през следващата година не ходихме на похода.

През 1964 г., 1965 и 1966 г. ходихме. Три последователни години печелихме купата и тя остана завинаги в Балчик. През 1964 г. бях определен за ръководител на втори отряд, който се движи по собствен маршрут. Така беше с първи и трети отряд. На третия ден отрядите се събират и пътуват по общ маршрут. През 1981 г. участвахме с автоколона от 15 леки коли. Пристигнахме привечер на козлодуйското пристанище, където бяха поставени стотици палатки за хилядите походници. С интерес ни наблюдаваха, заради стройвките, с инструкторите Христо Павлов-Шопа и Борис Ставрев – Бортухата. В едно от участи-

те на походите, бяхме определени да бъдем в помощ на щаба на националния поход и 4 пъти бяхме в особено голяма полза. Мене определиха за водач, начело с балчишката автоколона да водя цялата автоколона, състояща се от леки коли, пикапи, камиони, возещи палатки и багаж на походниците. Понеже бяхме най-стегната, весела и бодра група, всички групи искаха да се движат след нас. Най-настойтелни бяха от Варна, Габрово и Бургас. Бургаският директор на Икономически техникум – Големанов, който преди години бил директор на училище в Балчик, участваше с подобрани едни по височина и красота ученички.

Непростимо е днес да не се знае къде точно е убит Ботев. От стихотворението на Ив.Вазов, знаем, че това е станало на връх Вола. Но историческата истина е, че Ботев е убит на Камарата. Поколенията трябва да знаят това.

Мильо ЙОЧЕВ
Старият войн

